

בע"ה יב' בחשוון תש"ע
 30.10.2009
 גליון מס'. 2574

פרשת לך-לך

על הכתוב "והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'" (מל"ב ג', טו') אמר הבעל שם-טוב: המנגן יפה הרי בשעה שהוא מנגן יש לו כמה פניות והוא מתפאר בקול נגינתו. לא כן הכלי שהוא מנגן בו: דומם הוא ואין בו שום פנייה. וזה פירוש כנגן המנגן: אם יכול המנגן לנגן בלי שום פניה, ממש כמו הכלי, תהיה עליו יד ה'.

מתוך "אור הגנוז", מרטין בובר.

שעור פרשת שבוע: גילי זיוון

ימי החול		שבת	
5.09	זמן תפילין / טלית	16.34	הדלקת נרות
8.41	סוף זמן ק"ש	16.45 ב'	מנחה א' 14.00
16.49←16.53	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.10	צאת הכוכבים	16.30, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	16.50	שיעור הרב דוד
		17.00	לימוד "בראשית"
7.30	שחרית נוער	17.29	צאת השבת

אחות תורנית השבת – דורית רידר

שבת
 שלום

נפלאות מתורתך בין נח לאברהם

ידועים עד מאוד דברי רש"י בראש פרשת נח על הפסוק: 'נח איש צדיק תמים הָיָה בְּדֹרֵתָיו':
יש מרבתינו דורשים אותו לשבח, כל שכן שאלו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר, ויש שדורשים אותו לגנאי, לפי דורו היה צדיק, ואלו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכולם.

רבים תמהו על דברים אלו, שהרי התורה עצמה מעידה שהיה צדיק, ובהמשך אנו מוצאים שה' עצמו אומר לו: 'אותך ראיתי לפני צדיק בדור הזה' - אם כן מדוע מלעיזים על נח? כך למשל תמה בספר באר שבע:
כל ימי הייתי קוהה מאחר שאין לו הכרע אם לגנאי או לשבח נאמר בדורותיו, א"כ קשה על רבי יוחנן למה משכן נפשו לדורשו לגנאי (באר שבע על סנהדרין דף קח, א).

היה מי שאמר לי, שיש לדקדק בלשון רש"י שהדורשים לשבח מכונים על ידו 'יש מרבתינו' והדורשים לגנאי מכונים 'יש שדורשים'. אבל ברור שאין זה נכון. מקור המחלוקת הוא בגמרא בסנהדרין:
אמר רבי יוחנן: בדורותיו, ולא בדורות אחרים, וריש לקיש אמר: בדורותיו, כל שכן בדורות אחרים. אמר רבי חנינא, משל דרבי יוחנן למה הדבר דומה - לחבית של יין שהיתה מונחת במרתף של חומץ, במקומה - ריחה נודף, שלא במקומה - אין ריחה נודף. אמר רבי אושעיא: משל דריש לקיש למה הדבר דומה - לצלוחית של פליטון שהיתה מונחת במקום הטנופת, במקומה ריחה נודף - וכל שכן במקום הבוסם.

מקור המחלוקת היא בין שני גדולי אמוראי ארץ ישראל, ור' יוחנן הוא זה שדורש לגנאי! מעיון רציף בפירוש רש"י נראה שהוא דווקא מאמץ את הגישה הזאת, שהרי בהמשך הוא דורש כך:
'את האל-הים התהלך נח' - ובאברהם הוא אומר: 'התהלך לפני', אשר התהלכתי לפניו, נח היה צריך סעד לתומכו, אבל אברהם היה מתחזק ומהלך בצדקו מאליו.

וכן בהמשך הפרשה כאשר נאמר על נח שהוא בא לתיבה 'מפני מי המבול', כתב רש"י:
נח מחוסר אמנה היה אלולי שהגיעו המים עד קרסוליו לא נכנס לתיבה.

מדוע אם כן באים בטענה כלפי נח, ומדוע כל כך מפרגנים לאברהם?
הנה, תחילתו של ספר בראשית בכללו מתאר סדרת משברים שעוברים על העולם. המשברים הללו מגיעים לשיאם בחטאם של דור המבול, שלא הייתה להם כבר כל תקוה אלא הטבעתם והשמדת כל היקום. בתוך המציאות הפסימית הזאת, מתברר שיש גם צדיקים, שאינם נסחפים בזרם הכללי. ספר בראשית מאיר דמויות אלה, והם הם שבזכותם העולם מתקיים. אבל השאלה הקריטית שספר בראשית חייב לענות עליה כספר שפותח את התורה ומציב את יסוד אמונתה היא: מה תפקידם של צדיקים אלו? ובהרחבה בהקשר ההיסטורי: מה הוא תפקידו של העם שימשיך את דרכם של צדיקים אלו? האם תפקידם יהיה להציל את עצמם בלבד או להציל ולתקן את העולם כולו?

שני הפסוקים הפותחים את שתי הפרשיות נח ולך לך בעצם נותנים כבר תשובה חלקית לשאלה זו:
פרשת נח פותחת:

אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֵתָיו אֶת הָאֱ-לֹהִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ.

פרשת לך לך פותחת:

וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וּמְוֹלָדֶיךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֶרְאֶךָ.

נח כשמו כן הוא, הוא נח, הוא פסיבי ולא פעיל. הוא שומע שהעולם עומד להחרב, ולא עושה כלום על מנת להציל אותו.

אברהם לעומת זאת מסמן דרך אחרת לגמרי. אברהם מתואר תדיר כמהלך ממקום למקום, כקורא בשם ה', כמתפלל עבור רשעי סדום, וכמציל את בני משפחתו שנלקחו בשבי.

במדרש, אברהם מתואר כצלוחית של בושם (בדומה לתאור שהובא בגמרא לעיל ביחס לנח). צלוחית בושם זו צריכה להטלטל כדי שתדיף את ריחה הנעים:

ויאמר ה' אל אברם רבי ברכיה פתח (שיר / השירים / א) לריח שמניך טובים שמן תורק שמך, אמר רבי ברכיה למה היה אברהם אבינו דומה לצלוחית של אפופילסימון מוקפת צמיד פתיל, ומונחת בזוית, ולא היה ריחו נודף כיון שהיתה מיטלטלת היה ריחו נודף, כך אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו טלטל עצמך ממקום למקום ושמן מתגדל בעולם (בראשית רבה (וילנא) פרשת לך לך פרשה לט).

ענת life, הרב דוד.

אחרי החגים יתחדש הכל
יתחדשו וישובו יסי החול...

אק גס (ואו'י בציקר) בתוק השגרה
כזא' אהיפגש, אלאוז ולהתחזק, באופן אישי וכחברה

כנס "כל כבודה" השישי לנשות הקיבוץ הדתי
יתקיים בע"ה ביום רביעי, ראש חודש כסלו, 18.11 בבארות יצחק

הפצס:

"חן כל גיל על גיל" –

תקופות ותפקידים בחיי נשים

שיאו אה אפרסואים בהאשק.

אפרטיס נוספיס, רציונות ותגובות: הילה אונא mila@sde.org.il

זֶה הִיָּה הַשְּׁמוּצ

ביום ראשון התחלנו לבקש גשמים, מי ייתן ויענה בורא עולם מהרה לתפילותינו.

ביום רביעי התקיים במועדון ערב לזכרו של רה"מ יצחק רבין ז"ל, בהשתתפותה של חברתנו גילי זיוון ושל רות קלדרון-ראש מכללת "עלמא". גילי פתחה במדרש המדגיש את כוחו של מלמד הדרדקים הפשוט, שדווקא הוא הצליח לגרום לירידת הגשמים. רות קלדרון (שהוציאה כעת ספר חדש) סיפרה על הקושי להתקבל ללימודי היהדות בירושלים כרבנית, ועל כך שלבסוף למדה בהרטמן, ושם הפכה בקיאה של ממש בעולם התלמוד והמשנה. קלדרון הקימה יחד עם שפרה אסולין את מדרשת "אלול", שאיגדה יחד חבורה נהדרת של דתיים וחילוניים מעולמות שונים. היא סיפרה כי גם לפני רצח רבין, אך ביתר עוז אחרי-החלו ויכוחים קשים בין אנשי ארץ-ישראל השלמה לאנשי מחנה השלום. המחלוקות היו עמוקות מאד, והיא הרגישה שהיא לא יכולה להישאר בירושלים. בנקודה זו החליטה לעבור לת"א ושם הקימה את מכללת "עלמא" הפורחת ומשגשגת, בה לומדים אמנים, חוקרים ואנשי ציבור-לימוד לשם הלימוד המשלב גם תלמוד ומשנה, אך גם ספרות ערבית ותחומים רבים נוספים. גם היום הניגודיים בעם מייאשים אותה, אך יחד עם זאת, לדעתה יש חשיבות להקמת מקום שכזה של לימוד ומפגש דווקא בת"א. את הערב ליוו נטע יקותיאל ועמיחי צור בשירה ונגינה. אל חברי סעד שהגיעו הצטרפו גם שכנים מכפר-עזה ומבארי. תודה לועדת תרבות על ארגון הערב. (דיווחה: חייצ'ה יקותיאל).

ומה בשדות! ההולך בימים אלו באזור המנחת, שדה-התעופה הישן, רואה את הנוף המשתנה באחת, עם עקירתם של הפרדסים. המקום שהיה חביב על מפחידני אי"ש לילה במחנונים, על ההשבעות של בני-עקיבא ועוד כהנה פעילויות – פושט צורה ולובש צורה חדשה.

ברכות לאיתי גולן שסיים השבוע צמ"פ כמצטיין גדודי! יישר כח, ונאחל לך שתמשיך ותלך מחיל אל חיל!

בעקבות העלון הקודם שהוקדש לאיכות הסביבה, הצוות הירוק מבקש להוסיף לידיעת הציבור: ישנו מיכל איסוף למכשירי חשמל ואלקטרוניקה ישנים למיחזור. המיכל עומד בחצר הספריה הישנה, ומחכה להתמלא. היוזמה בשיתוף עם בית-הספר ועם "בית הלל" במכללת ספיר (המגיעים לרוקן אותו ולהעביר למיחזור כחלק מפרויקט סביבתי אזורי).

עוד מן העלון הקודם: בכתבתה של שרית בעלון שעבר נכתבה המילה תודה בספרדית "Gracias", בעוד צורת הכתיב הנכונה היא "Gracias" (תודה ליהודה רפפורט). ובאותו עניין: משה בן-צבי מבקש להזכיר כי גם בעברית ישנו שיר יפה מאד המבטא תודה – שיר של עוזי חיטמן תוצרת כחול-לבן, בו מודה חיטמן לבורא עולם, על כל מה שברא.

הרהורים אחרי החטים

כיוון שדבריי לא נכללים בעולם הירוק והממוחזר, המתנתי עוד שבוע על השבועות שכבר עברו כדי לשלוח את הדברים לעורכת.

בכל שנה כאשר מעלים לתורה את החתנים - חתן תורה וחתן בראשית, עולים בי הרהורים שונים. בידוע שבכל קהילות ישראל משתדלים לבחור למצווה זו אנשי רוח ואנשי מעשה שתורמו או תורמים לקהילה בתוכה הם חיים. אינני באה לערער על הבחירות השונות, אבל בצד השמחה שאנו חווים עם בחירתם של החתנים, עולה השאלה מה עם הנשים שלנו. החברה שלנו בורכה בנשים רבות שתורמות מכישוריהן הן בצד המעשי של הקהילה והן בצד הרוחני, מדוע יגרע חלקן?

העליתי את הרהורי אלה לפני מי מחברותי והצעתי, אולי במניין הנשים נמנה לנו גם כן כלות, הנה אני מוכנה לקרוא את ראשון של פרשת בראשית בנוסח יהודי איטליה הספרדים, שכן אני יודעת אותו על בוריו. אמרו לי אותן חברות, שעניין הקריאה הוא החלק הפחות בעייתי, משום שהמעמד צריך להיות ברוב עם. החתנים זוכים לנוכחות כל הציבור במעמד המיוחד הזה, ולכן לא מתאים לעשות זאת במניין נשים. האם הגענו למבוי סתום? כפי שאתם מכירים אותי אינני מרימה ידיים, אני מרימה כפפה שאני בעצמי זרקתי. שתי הצעות נראות לי ענייניות.

האחת, להכתיר את כלת התורה וכלת הבראשית בערב סיכום השנה. לא במקום אנשי השנה אלא בנוסף. ההצעה השנייה שהבחירה תהייה משפחתית, מעלים לתורה את הגבר ומכריזים בו במקום שהכוונה לו ולאישתו/רעייתו/בת זוגו.

מעניין מאד אם יש חברים או חברות נוספים שמרגישים כמוני, ואולי יש להם הצעות נוספות. בואו נוביל את המהלך הזה קדימה כדי שעד השנה הבאה עלינו לטובה תהייה לנו תכנית המקובלת על הציבור הרחב. שבת שלום,

יעה צברון.

אתיק האכתמים

לחברי קיבוץ סעד ובראשם סניף בני עקיבא,

בשם משתתפי אירוע "הקפות שניות" שנערך השנה בקיבוץ מפלסים אנו רוצים להודות לכם על השתתפותכם הפעילה בשמחה מיוחדת זאת.

זכינו בריקודים אלו לקיים כפשוטו את שמחת כל גווני עם ישראל עם התורה. השתתפותכם הנמרצת היוותה עמוד השדרה של השמחה וכל זאת בהתגייסות מהירה ויעילה.

כה לחי- עלו והצליחו!

משה שחור	יוסי סוסנה	ענת בן עמר
"בעין יהודית" – אפיקים בנגב שדרות	בימ"ד מפלסים	תרבות מפלסים

אל זהירות בנהיגה בשבילי הקיבוץ

בגליונות האחרונים של "עלים" התפרסמה כתבתו של אורי יערי על נהיגה לא זהירה בשבילי הקיבוץ.
צודק אורי!

נראה לי שכולנו חווים יום ניסים של כמעט תאונה. ילדינו החביבים שועטים עם אופניהם בדרך לחדר האוכל, בלי שום ידע על איך נוסעים בדרך. מרבית בעלי הקלנועיות בקיבוצנו אינם יודעים את חוקי התנועה המינימליים, ותאונות בין אופניים לקלנועית, או דריסת חבר שעבר בשביל ע"י קלנועית, קרו גם קרו.

גם בעלי הטוסטוסים ובעלי המייל והקוואסקי (לא כולם!) שועטים בשבילי הקיבוץ בדרכם לתקן צינור מים שנפגע, או סתם ממהרים לעבודה, מבלי לשים לב למה שקורה מסביבם.
אני קוראת בזאת להורים – למדו את ילדיכם כיצד לנסוע על אופניים וביחד עם זאת – למדו אותם באיזה צד נוסעים וכללי זהירות בדרכים וכן התחשבות בציבור גדול של הולכי רגל.
אני קוראת בזאת לועדת חינוך – ארגנו שיחות לילדים על כללי הזהירות שרובנו יודעים עליהם (כי למדנו נהיגה!), וכן למדו אותם כיצד להחנות אופניים בצורה שלא תפריע לציבור שמסביב...
גם בעלי הקלנועיות זקוקים להדרכה כיצד לנסוע בצורה זהירה ומתחשבת במה שנעשה מסביב, אולי יש צורך לארגן שיחה כזאת דרך ועדת ותיקים?

ואחרונים – בעלי הטוסטוסים הממהרים מדי בוקר לעבודת הבורא. אתם רוצים להגיע בשעה 06:00 לבית הכנסת, אבל מדוע עם הטוסטוס? מדוע להעיר ילדים, אמהות ואנשים מבוגרים שעדיין נמים את שנתם?
לנו לבית הכנסת ברגל, או סעו על אופניים – ועם הטוסטוס תמהרו לעבודה לאחר התפילה.
קיבוצנו מתמלא מדי יום בקלנועיות נוספות, טוסטוסים נוספים וכמובן אופניים – כל הנוסעים באמצעי תחבורה אלה, חייבים לדעת את כללי הזהירות בנסיעה בדרכי הקיבוץ.

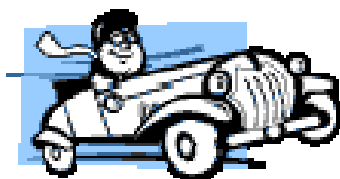
דבורה רולנמן.

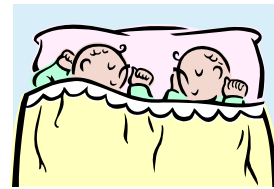
תנועת לב הנהגים

משטרת התנועה הגבירה מאד את האכיפה בנושא מהירות – והתוצאות נראות היטב בשטח!
דו"חות תנועה בסכומים גבוהים מאד (אלפי שקלים), כבר בטיפולם של מבצעי העבירות, הנושאים בנטל הקנס והעבירה.

"הילוכך תהא בנחת..."

יורם קימלמן
ורכב.

פגשתי את רחלי ועידו בביתם החמים והמיוחד ברהיטים העתיקים שבו. ניתן למצוא אצלם למשל מכונת תפירה אמיתית של פעם (משוק הפשפשים), וגם מכשירי רדיו ישנים (מהסבא שאוהב לתקן). רחלי ועידו גרים בדירתם לשעבר של משפחת בר"ט- אהר"לה ורונית.

רחלי ועידו לביא הגיעו אלינו לסעד לפני שלושה חודשים, על-מנת להצטרף לגרעין החדש. לזוג ארבעה ילדים: אורי, הגדול, בגן גפן, רוני בפעוטון רקפת, והתאומים איתי ושחר (שהיו בני שבועיים כשהגיעו לכאן, ממש צברים!) בני שלושה חודשים, עדיין בבית עם אמא.

רחלי ועידו באים במקור מירושלים, אך בתקופה האחרונה היו בצפון, בנוב ולאחר מכן במטולה. אלינו הגיעו ממטולה (!) לאחר תקופה של שלוש שנים בה למד עידו בתל-חי. כעת משלים עידו את התואר השני בביוטכנולוגיה בתל-אביב, מתוך מטרה לעסוק בהמשך במחקר ופיתוח (אבל האמת שהוא היה רוצה להמציא פטנטים). רחלי לעומת זאת למדה בצמח לימודי ארץ-ישראל וגאוגרפיה, ועבדה בהדרכת טיולים וריכוז חוגים, ופניה כעת לעבודה כלשהיא בחינוך לא-פורמלי.

למה סעד?

"חיפשנו מקום לא רחוק מתל-אביב, ומצד שני לא במרכז הארץ, ושלא יהיה חם ודביק (לחום כאן עוד לא התרגלנו אחרי מטולה וירושלים, אבל נחכה...).

לדעתנו, הניתוק הגאוגרפי מהמרכז (גם בדרום וגם בצפון) גורם לאנשים להיות חמים יותר אחד לשני. שמענו על המקום מאח של עידו, גילי, שמתגורר בסעד כסטודנט. מאוחר יותר שמענו על הגרעין, התחברנו לרעיון, באנו לפגישת היכרות, ולבסוף החלטנו שהולכים על זה".

ואיך אתם מרגישים כאן בינתיים?

"אנחנו מרוצים, האנשים נחמדים. אנחנו מרוצים מהחינוך-מכל המקומות בהם היינו לא היה חינוך כמו פה. כיף שאפשר לנסוע באופניים לכל כיוון, הבריכה שמהווה מוקד משיכה משמעותי. אפילו טיול לרפת יכול ללמד הרבה, כאשר הילדים רואים המלטה או להבדיל, עגל מת".

משהו לסיום?

רחלי: "רציתי לכתוב מכתבי תודה לכל מי שהביא לנו דברים טובים, אבל עדיין לי זמן אפילו להגיד תודה למי שהביא לי מתנות לברית... אז תודה לאנשים שהביאו עוגות, עוגיות, ארוחת-ערב, ולקיבוץ שנותן תחושה חמה וטובה, טוב להרגיש שכשצריך עזרה יעזרו לנו".

רא"נה: אפרת פראוול!

הודעות אהנהלת חשבונות

א. משרד הבטחון – חיילים משוחררים שהיו אמורים לקבל מלגה ממשרד הבחון וטרם קיבלו, יפנו עם טופס הבקשה לברוריה בהנהלת חשבונות.

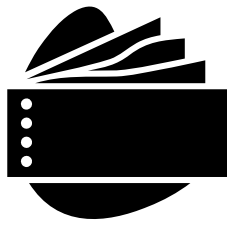
ב. גוינט – מי שמגיע לו זיכוי מהגוינט בסך 168 ₪ - יודיע לברוריה.

ג. "ידיעות אחרונות" – הוראת קבע – מי שחתם על "ידיעות אחרונות" בהוראת קבע בחשבון של סעד בבנק מזרחי ת"א החל מספטבר 2008 - יודיע לברוריה.

ד. בנק הדואר – מי שמחכה לזיכוי מבנק הדואר בסך 750 ₪ בקירוב, יפנה כנ"ל.

כתובה על שיתוף הפעולה,

ברוריה ארן.

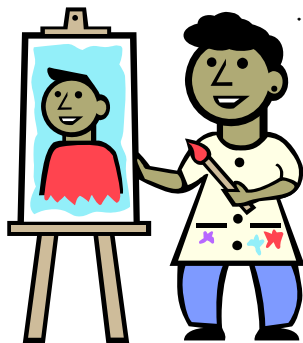

צוץ מידע מוצגת תרבות

כרטיסי מנוי למוזיאונים:

להזכירכם, בידי הקבוץ כרטיסי מנוי משפחתיים למוזיאון ישראל ולמוזיאון לאמנות בתל אביב. במשך שנים רבות טיפלה בנושא יוכבד ברזילי במסירות רבה ועל כך אנו מודות לה בשם כל הציבור. מעכשיו האחריות על כרטיסים אלה עברה לו. תרבות וכל הרוצים בשימוש מוזמנים לפנות אלנו. חברים שקיבלו כרטיסים וסיימו את השימוש בהם מתבקשים להחזירם. השימוש בכרטיסים אלה הוא ללא תשלום. במשך שנה זו נערוך מעקב על הרגלי השימוש בכרטיסים על מנת לבדוק כדאיותם.

כרטיס מוזיאון ישראל בירושלים כולל את ההטבות הבאות:

- כניסה חופשית למוזיאון כולל אגף הנוער והיכל הספר.
- כניסה חופשית למוזיאון רוקפלר, בית טיכו, מוזיאון ארצות המקרא, מוזיאון על התפר.
- סיורים בירושלים, סיורים מיוחדים במוזיאונים ברחבי הארץ.
- קבלת "מדריך קולי" חינם.
- הנחות בחנויות המוזיאון, הנחות לארועים במוזיאון.
- אירועי קיץ ללא תוספת תשלום (אא"כ צוין אחרת)
- הנחות במסעדת המוזיאון ובית טיכו.
- 50% הנחה למרכז דוידסון.
- o בחיפה:
- כניסה חופשית למוזיאון חיפה לאמנות, למוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית, למוזיאון הימי הלאומי, למוזיאון העיר.

כרטיס למוזיאון לאומנות בתל אביב כולל את ההטבות הבאות:

- כניסה חופשית למוזיאון ולביתן הלנה רובינשטיין, הנחות בחנויות מוזיאון, עיון בספריית האומנות ע"ש הלנה רובינשטיין.
- נשמח מאד לשימוש רב בכרטיסים אלה. אנא פנו אלנו לקבלת הכרטיסים מבעוד מועד ולא ברגע האחרון. אנא החזירו הכרטיסים מיד בתום השימוש.

1. תרבות.

לעליזה שטיינמץ
ברכות מקרב לב
עם הגיעך לגבורות

מזל טוב!

למלכה ושלמה אש
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנין
נכד לזיוה ומשה
בן לאסתי ושמעון

ליערה ואריאל כהן
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הבת

צ'יבור החבר'ים eLife רב,

החגים כבר מאחרינו, דיננו כבר נגזר לטוב, וזהו הזמן לחזור לעבודה רצופה ומסודרת. בתקופה הקרובה נקיים מספר לא קטן של אסיפות חברים, כאשר על סדר היום סעיפים רבים וכבדים. אני מוצא לנכון אם כן לדווח זאת בעלון, על מנת שכל הציבור ייחשף למידע הדרוש.

אך ראשית הרשו לי לדווח בקצרה על ישיבת המועצה שהתקיימה השבוע:

1. אני שמח להודיע כי משפחת לנדסמן חגית וחיים התקבלו למועמדות, ואנחנו מאחלים להם קליטה טובה ונוחה, והלוואי ותהיה זו רק הסנונית שמבשרת על תנופת קליטה.
2. נוהל השמירה החדש שחולק לחברים נדון במפורט, ואושר על ידי המועצה, בתיקונים קלים בלבד. עופר יערוך את הנוהל מחדש, על בסיס ההערות, וזה יהפוך לנוהל הרשמי של כולנו.

אסיפות קרובות:

מוצ"ש פרי"לך לך", 31.10.09 בשעה 21:00

1. בחירת הנהלת הגיל הרך בהרכב: צפרי – מנהלת, רחלי ל', משה זיו, חיה קופלד, דרורית ודליה רועי.
2. בחירת צוות שיוך בהרכב: בוקי – מרכז, עופר, חלופ, חיים אפי, חנן פ', דני לזר, אליסף, וסלעית.
3. הכנסת משקיע לסיפן.

יום רביעי יז' מר חשוון, 4.11.09 בשעה 21:00

1. היערכות להיטל הבצורת.
2. תהליך ההדברות על זהותנו הדתית.
3. אישור הסכם העקרונות של "אהדה".
4. המשך הבניה בשכונת "שקד".
5. בחירת הנהלת ענף המזון.

אני מודע לכך שסדר היום צפוף, וסביר שלא כל הדברים יהיו מסוכמים עד לאסיפה, ושכל מקרה נדרש על מנת להקיף את כל הנושאים לאסיפות נוספות, ובכל זאת חשוב לי ליידע כי נושאים אלו יעמדו על סדר היום בעתיד הקרוב.

תודה על שיתוף הפעולה – בוקי!

נר זכרון: יט' בחשוון – יום השנה לפטירתו של חברנו אלי מלאכי ז"ל (תשמ"ה).

שלום חברים,
אני שב להשתתף בעלון אחרי תקופת היעדרות של למעלה מחודש ימים. חופש, טיול בחו"ל ומספר ימי מחלה, וזאת התוצאה.

אנו בעיצומו של הליך הכנת תוכנית משק לשנת 2010. מנהלי הענפים סיימו לעצב והגישו טיוטה ראשונה של התוכנית אותה נבחן, נשפר ונערוך בסדרת דיונים בהנהלת המשק במהלך חודש נובמבר. בכונתנו לעמוד בלוחות הזמנים ולקראת סוף השנה להציג ולהמליץ לאישור את התקציב באסיפת החברים. בהתאם להחלטתנו, התוכנית אמורה לתת מענה לדרישות העולות מיישום ההחלטה על שינוי אורחות חיינו (משימה פשוטה יחסית בהשוואה לנדרש מאיתנו בתקציב הקהילה).

בדיונים שנערכו עם מנהלי הענפים הקרויים אצלנו (כמסורת) ענפים קטנים; זרעים ניסיונות – אשר גולן, קסם – ליאור פריד, תכשיטיה – אחינועם, עין טובה – נחום, מכוורת – אבנר, ה.אח. – הנזי, החלטנו במשותף כי יהיה נכון להוציאם מהמסגרת הניהולית/כלכלית של כלל ענפי המשק והקהילה ולהגדיר כל פעילויות אלו כזמניות. (ראו הגדרה בחוברת השינוי – משלח יד שאינו חלק מענפי המשק והקהילה ומהווה את מקור הפרנסה או חלקו של העוסק בו). היזמים נפגשים עם בני גינזברג (המרכז בשלב זה את מנהלת הזמניות) מבהירים ומסדירים את "כללי המשחק" החדשים בין המשק והיזם. נאחל להם את מלוא ההצלחה בפיתוח ובפריחה של מקור פרנסתם תוך מיצוי מרבי של הפוטנציאל האישי. יישר כוח.

עוד בטרם "הספקנו רגע קט לנשום" והנה אנו שוב בפתחה של עונת גזר חדשה. בעוד כשבוע ימים, לוחץ יהודה סימון על כפתור ההנעה של קומביין הגזר (אתם הרי יודעים שמפעיל הקומביין הוא באמת אביגד נכון?) ונכנס לאיסוף הגזר בחלקה הראשונה של השנה שנזרעה בשטחי ברור-חיל. על פי יהודה, הגזר בזריעות המוקדמות נראה עד כה טוב ומקווים מאוד לאסוף יבול טוב ואיכותי. במרוץ נגד השעון שליווה את הכנת המכון לתחילת העונה במועד, לא עמדנו. חלק מן המשימות נידרש לבצע במהלך החודשיים הקרובים, תוך עצירת הפעילות לפסק זמן קצר (יומיים שלושה). צוות מכון הגזר נערך לטפל השנה בכמויות גדולות מאוד של תוצרת. בחודשי השיא מרץ – יולי יעבוד המכון סביב השעון, על מנת לעמוד בדרישת תוכנית השיווק. נצפה, נקווה ונתפלל לטוב. חדי העין יכולים להבחין כי בשקט בשקט, בהתמדה ובמסירות אין קץ, יהודה ניר שוקד ומכין לקראת זריעה את אלפי הדונמים של שטחי החיטה. לולו (על אף פציעת הכתף והניתוח שעבר) אוחז בריכוז מלאכת ההכנה והזריעה של חלקות תפוח – אדמה, גידול שהולך ותופס אצלנו את מקומו הראוי בסל הגידולים. מפעילי הכלים, קלטו זה מכבר את הטרקטור החדש שהגיע (M/F – אדום אדום) ושילבוהו במאמץ הכללי של הכנת השטחים לקראת מזרע. גם קלטרת המברשות שנרכשה השנה לגידולים האורגניים ערוכה ומוכנה לעבודה.

נבחרת ההשקיה מתוח עד קצה גבול היכולת. אנו נמצאים בשיא העונה של הפעלת מערכות ציוד ההשקיה. גידולי השלחין הפרושים בשטחי המשבצת בבית, בלב הנגב ובשרשרת, מציבים אתגר תפעולי/מקצועי לצוות בניהולו של דובי ג.

ובין כל אלו, יוצאים ובאים אנשי הגנת הצומח, ומנווטים את כל הפעולות הנדרשות במקצועיות האופיינית להם.

בפתח העונה החקלאית החדשה נאחל הצלחה לעובדים ולמנהלים. יישר כוח.

אמר רבי שמעון בר יוחאי. שלושה דברים שקולים זה כזה ואלו הם:

"ארץ, אדם ומטר ... ללמדך שאם אין ארץ אין מטר, ואם אין מטר אין ארץ, ואם אין שניהם אין אדם."

(בראשית רבא י"ג)

ענת חזק, חזק